

PRIMORSKA DELAVSKA ENOTNOST

GLASILO ENOTNIH SINDIKATOV ZA SLOVENSKO PRIMORJE IN TRST

Leto 3., šte. 6 - Cena 6 lir - 4 Jugolire - 2 Din

TRST, torek 18. februarja 1947

Poština plačana - Speditions in abbonamento post. II gruppo Uredništvo in uprava: via Imbriani 5, Telefon 93-710 - Rokopisi se ne vračajo

Ob podpisu mirovniških pogojev

Edino delovne množice vseh dežel lahko ohranijo in krepe mir v svetu z borbenostjo, strnjeno in s pravilnim ocenjevanjem položaja

Ko so nacifašistični zločinci prileli svoj imperialistični pohod in s tem spreželi drugo svetovno vojno, je bilo delovno ljudstvo vsega svobodoljubnega sveta, na čelu z močnim delovnim delovnega človeka Sovjetske zveze, isto, ki se je najodločneje uprlo jašistnim osvajačnim naklepom in spreminilo vojno, ki je bila po svojem zvrta imperalistična v osvobodilno vojno, v borbo za svobodo vseh narodov, za bratstvo med njimi in za trajen, pravičen mir.

Se pred vojno je bila Sovjetska zveza — takrat edina država, v kateri je bila oblast v rokah delovnega ljudstva — prvi pobornik za mir in splošno varnost. V tem so jo podpirali zavedni delovni stoji vseh dežel, kajti nihče ne zna tako kot delovne množice, ki nosijo vso težo vojne, ceniti razvoj, za boljše bodočnost. Toda takrat je bila Sovjetska zveza osamljena na svetovni pozornosti; njen glas ni mogel preprečiti nesreče, ker jih je k temu silil nesumirni zgodovinski razvoj kapitalističnega sveta z muslimi, pa vendarle neizmerno zaporedjem gospodarskih vzponov in katastrof.

Za takrat je bilo vsakomur, kdor si ni zatiskal oč, povsem očito, da so nosilec mirolnih težav delovne množice. To resno je ljudstvo vsega svobodoljubnega sveta med vojno izprizilo s svojo krvjo, s svojo borbo za svobodo, za mir, za novo, tako urejeno svetla, ki bo onemogočila nove vojne.

Po zmagovitem koncu vojne, po uničenju nacifašistične napačnosti, se ta osnovna težnja delovnega ljudstva ni spremenila; postala je le vse bolj zavestna, vse bolj konkretno usmerjena v zvezi s pripravilanjem

mirovniških pogojev, z oblikovanjem povojne podobe sveta. No, v to je bilo to, da se je položaj ljudskih naprednih sil v mednarodnem življenju silno okrepil: Sovjetska zveza je postala mednarodni faktor vsega reda; ljudstvo je samo prevzelo oblast v celih vrstah držav, tako v Jugoslaviji in drugih slovenskih deželah; drugod so se napredne sile in notranjosti ojačile in postale važna sodoločilni faktor pri usmerjanju državne politike; zbučala se je tlačena zavest mnogih kolonialnih narodov in dala zagon osvobodilnim gibanjem; zaradi pospešene industrializacije v vojnojuči se deželah so zrastle nove armade razredno zavednega delavstva.

Zaradi tega je došla danes borba delovnega ljudstva za mir konkretni smisel in vsebin; imperialistični diktati niso več možni. Borba za mir se vodi v obliki sporazumnega reševanja povojnih vprašanj; rešitve dobivajo obliko kompromisov, ki odražajo trenutno razmerje sil v svetu.

Te rešitve vsekakor niso najboljše; niso tako, da bi v vseh ozirih odgovarjale demokratičnim in mirolnim težnjam delovnega ljudstva, nit njegove vnučtu pravčnosti. Toda vrednotiti jih moramo z merilo zgodovinskega razvoja in ne izgubljati iz oči realnih dejstev sedanjosti. V danih pogojih pa predstavljajo možni maksimum demokracije in pravičnosti; prebje tega (seveda relativnega) maksimuma pa bi ob sedanjem razmerju si mogli biti samo z njegovo nasilno spremembo S stališča zgodovinskega razvoja pa predstavljajo pomemben (za reakcionarne, imperialistične sile pa skrajno neprijeten) napredek v pripravi a nekakšnim ševanjem mednarodnih vprašanj v obliki narekovanja vseh velikih imperialističnih sil.

Sedanje oblike reševanja mednarodnih vprašanj in rešitve, ki iz tega izhajajo, konkretno torej mirovne pogodbe, predstavljajo kljub vsem svojim pomankljivostim pozitiven rezultat borbe delovnih množic, borbe naprednih ljudskih sil za pravičen in trajen mir.

Poleg tega pomenijo močan način razrešitve vojnih hujščin, in onim, ki za kulturni vodijo njih razdiralno delo, ker pomenijo konec začasnih in negotovih razmerij, statov in usrojev, ki nosijo v sebi nevarne kalne nesloge med zavestni, spekulacija z neslogo med zavestni, spekulacija z „možnimi“, „verjetnimi“, „neizbežnimi“ id. konflikti pa je glavno in najvernejšo orodje glasnikov novih vojn, ki iščejo v novih spopadih, v novih oboroženih tekmah rešitev iz gospodarske katastrofe, ki jim preti.

Ti mirni načrti so objesni na neupshen praj zaradi ojačene mirolnih težav razumevanja sedanega položaja in zgodovinskega razvoja politike predstavnikov držav, v katerih prihaja do izraza volja ljudstva, kateri izražajo v polni meri borbo delovnih množic za mir, ki ni končna nit z izde-

lavo mirovniških pogojev, nit z njihovim podpisom.

Če torej delovne množice, če napredne države sprejemajo sedanje rešitve mednarodnih vprašanj, če sprejemajo mirovne pogodbe kljub vsem njihovim pomankljivostim, kljub temu, da pomenijo zanje marsikje grenko razočaranje, m to znak resignacije, vdajanje v usodo, marve rezultat pravilnega ocenjevanja sedanega položaja. Ni to miti morda strah pred vojno, kapitalistiško iskanje miru „za vsako ceno“, katerega usodne posledice kaže dovolj zgornjo žalostna monakovska politika. To je zavestno sodelovanje pri ustvarjanju v danih prilikah najboljših možne formule za mir, za mirno sožitje med narodi, za mirno gospodarsko razmah. To je pravilno vrednotenje miru v današnjih pogojih.

Mir pa pomeni danes v naprednih ljudskih državah obnovo, ustvarjanje delo, pospešeno tempo industrializacije in napredka, dvig blaginje delovnih množic, postavljanje trdnih gospodarskih temeljev dejanske neodvisnosti, ustvarjanje gospodarske premoči, postopno spreminjanje razmerja sil v korist demokracije, v korist delovnega ljudstva. Mir pomeni potemtakem postopno

ustvarjanje možnosti za sporazumno iskanje novih, na višji stopnji demokracije in pravičnosti, slonečih jormul, ki bodo v skladu s spreminjenim razmerjem sil. Da, to je pravilno vrednotenje miru v današnjih pogojih.

Borba delovnega ljudstva za

Dobrodošel tov. Thomas!

Osrednji odbor za sindikalni sporazum izreka v imenu vsega delavstva dobrodoščo tovaršvu Thomasu, predstavniku Svetovne sindikalne federacije, ob priliki njegovega prihoda v naše mesto.

Osrednji odbor za sindikalni sporazum izreka svoje priprave, da bosta ugled in izkušnost tov. Thomasa pripomogla premagati vse obstoječe ovre, ki se pojavljajo pri delu za združitev vseh sindikalnih organizacij. Na ta način se bodo obnem odobrani nameni onih, ki izven sindikatov poskušajo onemogočiti izvedbo želja vsega delovnega ljudstva, da bi se dosegla enotnost tudi na tem ozemlju.

Osrednji odbor za sindikalni sporazum pričakuje hitro rešitev vseh še nerešenih vprašanj, da bi se na ta način zamogla doseči resnična enotnost vsega delavstva do roka, predvidenega v pariškem protokolu. Enotnost delavstva mora biti brank proti vsem vsem silam, ki se proti-vojnemu moralnim, socialnim in gospodarskim izboljšanjem delovnega ljudstva in njihovemu pobjenju.

Osrednji odbor za sindikalni sporazum pozdravlja tov. Thomasa, se obrača do njega s toplim pozivom, da dopinese svoj dragoceni delež k reševanju tega tako važnega vprašanja za življenje našega mesta, ki zadeva bodočnost delovnega ljudstva.

mir ne temelji na besedah, na veri in utešenje nekega abstraktnega pojma „miru“. Delovno ljudstvo se zaveda realnih, materialnih pogojev miru in perspektiv, ki jih izhajajo. Zaveda se, da je mir v njegovem najbolj bitnem interesu; neustojljiva je sedanja mirovna ureditve in perspektive, ki jih očitje razvoji, mu kažejo nujnost nadaljevanje borbe na političnem in ekonomskem polju, borbo za enotnost, za demokracijo, prof. kalem novih vojn, ki je že s tem borba za mir — za resnično pravičen mir.

Delovne množice vseh dežel imajo pri prizadevanju za ohranitev in okrepitev miru odgovorne naloge, za katerih uspešno izvajanje potrebujejo: borbenost, strnjeno in pravilno ocenjevanje položaja.

14. februar 1947 naj bo vzgled junaštva in neomajnosti v naši borbi proti imperializmu - za blagostanje in svobodo delovnega ljudstva

Delovno ljudstvo je onemogočilo provokacije

Mirno sožitje, vzdebojno razumevanje med delovnim ljudstvom je škodljivo za vse protiljudske namene temnih reakcionarnih sil. Mučno jim je, ker so minuli časi, ko so lahko po mili, privilegirani vojni izkoristili sposobnosti delovnega ljudstva, ko so imeli vsa politiko, gospodarstvo in javno življenje sploh, v zakupu. Zaradi spominov na stare, za njih tepe čase, poskušajo s provokacijami ustvarjati stanje, ki bi bilo ugodnejše za njih delovanje, stanje, ki bi jim pomagalo še nadalje izvajati njihovo samovoljo.

Tudi v 10. februarjem so računali. Hotelo so se s tem datumom okoristiti, zato so že del časa na njega računali in se nad vse skrbno pripravljali, da bi dokazali svojo moč, da bi dokazali nemožnost medsebojnega mirnega sožitja na narodnostno mehanem ozemlju.

Vse priprave pa niso prav nič pomagale. Razen približno 200 mlečnih zobih, plačnih kričev, niso mogli pritegniti razsednega prebivalstva, ki se je naveličalo njihovih neumnosti. Zalovanje je res žalostno — klavno izpadlo. Ogromna večina Tržačanov je dokazala, da je sita fašističnih provokacij in da hoče v miru živeti.

To pa reakcionarjem ne gre v račun, zato bi hoteli, da bi stalno vladala v Trstu narodnostna napetost med Slovenci in Italijani. O tem nas prepričuje tudi napad na slovensko gimnazijo, katerega podrobnosti vsi dobro poznamo. Vsem priprečenem, varovanem propadla fašizma in neofašizma je vse, kar je slovensko, sovražno ter to sovništvino razpoloženje podpihuje; gojijo ga kot sredstvo za razdvajanje vrst delovnega ljudstva, kot sredstvo, da bi razkrojili de-

demokracije v našem mestu. V tem pa ne bodo uspeli, ker je delovno ljudstvo spoznalo vse njihove namene, ker hoče mirno živeti in vložiti vse svoje sile v delo za splošno blagostanje. Izid neslavne proslave 10. februarja je jasno dokazal te težnje tržaškega ljudstva ter neoziraje se na narodnostno čustvovanje prebivalstva našega mesta izpričal, da prevladuje v Trstu jasnost in treznost nad vsem delovanjem protiljudskih in istočasno tudi protidemokratskih sil.

ES GRADBENE STROKE

poziva vse zaupnike na sestanek, ki se bo vršil v sredo 19. t. m. ob 18. uri na sedežu v ulici Imbriani 5

Begunci iz Pulja so organiziran manever imperializma proti domačemu delovnemu ljudstvu in ljudski demokraciji

Milanska izdaja časopisa „Unita“ proučuje obširen članek svojega posebnega puljskega dopisnika, v katerem se ugotavlja, da so doživeli hujšaki k izseljevanju prebivalstva iz tega mesta prvo razočaranje a prihodom partisa „Toscani“ iz Pulja, s katerim je prispejo namesto 3.000 oseb, kakor so hujšaki pričakovali — samo 750.

V članku se nato pripominja, da se je konec prejšnje vojne, v času izročitve tega mesta Italiji, izselilo iz Pulja okoli 6.000 ljudi.

Časopis pravi, da je določenim silam glavno, da se Pulj za daljšo dobo paralizira, in ugotavlja, da do-vojujejo okupacijske oblasti ne le odnašanje strojev, ampak tudi uničenje privatnih stanovanj, kjer pobirajo celo parketna tla. Civilni policisti in angleški vojaki, ki bivajo po privatnih stanovanjih, razbijajo vrata in okna, sebejejo parket in uničujejo vse, kar ni mogoče odnesti. Časopis poudarja, da je pred dnevi delegacija puljskih mehanov obiskala poveljnika jugoslovanske vojaške cone „B“ generala Holjevca v Opalju in ga zaprosila, naj inter-venira, da bi se prepreči vandalizem, ki ga počenjaš poleg izseljencev tudi zavestiški vojaki in civilna policija. Razen tega je delegacija protestirala proti odpušči- tju delavcev in zaradi tavnih državnih imovine.

Italijanski časopis „Progresso d'Italia“ objavlja uvidnik, v katerem se rečeno, da govori mednarodni emigrirski tisk, krščanski demokrat in fašisti izkoristijo svoje življenje, ki naj bi ga povzročilo „begunec“ iz Pulja, v svoje lastne namene. V

Sindikalna predstava Slov. narod, gledališča

V petek 21. februarja ob 19.30 ur v Slednju: „SCAMPOLO“. Sindikalna predstava po znanih cenah. Blagajna se odpre eno uro pred predstavo.

Zborovanja Delavskih združenj

V naslednjih dneh bodo zborovali člani Delavskih združenj in izvolili nadzornike posameznih prodajaln: 19. t. m. ob 18. uri v Rojani v Trstu (Sala Corrali); 20. t. m. ob 18. uri na Rocculi v Trstu; 21. t. m. ob 19. uri v Trstu pri Sv. Vidu (Oratorio Sv. Justa, ul. Naval); 22. t. m. ob 9. uri v Trstu za stano in novo mesto (kino Alabarda). Podrobnejša navodila v podružnicah Delavskih združenj.

14. II. 1902 pričetek naše slavne poti

Štirinajsti februar 1902 bo ostal zapisan v zgodovini delavskega gibanja v Trstu z nezbrisnimi črkami.

Delovni pogoji so bili v tedanjih dobi še dovolj bedni. Razred izkoriščevalce, pa se je še posluževal vseh sredstev, da se prepreče združevanju delavskih množic. Predvsem umetno gojeno nacionalno sovraštvo je bilo isto slepilo, ki jim ni dalo videi, da so interese vsega delavskega razreda isti, da mora voditi njih borba do istega čija, da je treba doseči bratstvo med vsem zatiranimi, če se naj drugočno na sloveška dostojen položaj in strešajo raz sebe jarem brezčinstva in nečloveškega kapitalizma.

Vendar zavest delavske cno nosti si je uti ala pot med delavce čedalje bolj. — Bilo je prve dni februarja 1902, ko so stopili v stavko kurjači pri Loydu, Skromne so bile zahteve, tuda gospoda je mislila, da gre lahko tudi preko teh neznanjih upravičenih zahtev. Velikopotežni je poklical kurjače iz Turčije, Grčije, Dalmacije, Benetk in od drugod iz Italije, ki pa večnoma niso bili na imenec. Dosegli pa so, da se je 12. februarja vse tržaško delavstvo solidariziralo z delavci Loyda in proglašeno je bila prva splošna stavka v Trstu, s tem trenutkom s'a si stali nasproi dve fronti: Fronta stotisoč delavcev in fronta malobrevilnih izkoriščevalcev, podpiranih od despotički, du-najški vladi. Delavske množice so šle na ulice, kjer so se srečale z vojaštvom. Padli so strelji in petin šest žrtev se je zgrudlo. Bilo so to p've tržaške žrve, prvi resnični mučniki, ki so s svojo krvjo pojili meš' n tlak.

Od takrat je m nulo šes in štirideset let. Takrat zasovana delavska enotnost in bratsvo pa sta v tem času dosegla tako višoko stopnjo da je zmanj vsako prizadevanje razbiti jih znova. Štirinajst februar nam bo vedno govori o pravi poti, ki vodi do mira enakosti, napredka in pa končno k boljšemu življenju delavcev vsega sveta.

Stavka tržaških grafičnih in kartotehniških delavcev je trajala teden dni. Vsa delavstva je vztrajalo pri prvih zahtevah, čeprav so nekateri delodajalci ponujali svojim nameščencem velike povabe, če bi delali. Delavstvo je pa bilo solidarno, ker se je zavedalo, da gre za koristi vseh grafičnih in kartotehniških delavcev. Zato smo bili ves teden brez časpisov.

Sprejeto nepopustljivo stališče in nerazumevanja s strani delodajalcev so morali grafični poseči po skrajnem sredstvu v borbi za svoje pravice, pričeiti stavkati. Zaradi nezumljive solidarnosti so bili delodajalci prisiljeni podpisati nov sporazum. S tem novim sporazumom so povisali do-

sedanje mezde in plače za 100% z veljavnostjo od 1. februarja t. l. dalje. Ta sporazum je začasnega značaja, kajti mezdno premije velja za naše delavstvo do 31. marca, ko se bodo prišlo nova pogajanja za ureditve mezdnih vprašanj.

Borba pekovskih delavcev za priznanje njihovih življenjskih pravic je končno zaključena. 10. t. m. je bil namreč podpisan nov sporazum, ki urejuje mezde pekovskih delavcev.

Osnovna plača znaša po novem sporazumu za specializirane delavce dnevno lir 394,40, za kvalificirane pa lir 385,40. Vajencji dobijo v prvem letu 30 odstotkov, v drugem letu 45 odstotkov, a v tretjem 60 odstot-

Evo novih uspehov naše borbe Pridobitve in izboljšanja za grafike in kartotehnične delavce, za pekovske delavce in za obrtne nameščence

sedanje mezde in plače za 100% z veljavnostjo od 1. februarja t. l. dalje. Ta sporazum je začasnega značaja, kajti mezdno premije velja za naše delavstvo do 31. marca, ko se bodo prišlo nova pogajanja za ureditve mezdnih vprašanj.

Borba pekovskih delavcev za priznanje njihovih življenjskih pravic je končno zaključena. 10. t. m. je bil namreč podpisan nov sporazum, ki urejuje mezde pekovskih delavcev.

Osnovna plača znaša po novem sporazumu za specializirane delavce dnevno lir 394,40, za kvalificirane pa lir 385,40. Vajencji dobijo v prvem letu 30 odstotkov, v drugem letu 45 odstotkov, a v tretjem 60 odstot-

kov osnovne plače kvalificiranih delavcev. Glede draginjske doklade veljajo ista določila kot za industrijske delavce. Plače po novem mezdnem sporazumu veljajo za mesto Trst, Tržič in Milje. Za ostalo pokrajino se navedene plače znižajo za 5%.

Mezdni sporazum urejuje tudi vprašanje nadprijemov, za katero je določena mezda od lir 750 za qu. Izdelava kruha se prične ob 4. uri zjutraj. Delo pred tretjo uro se mora nagraditi z nadaljnimi 25 lirami. Mezdni sporazum urejuje tudi dnevno proizvodnjo posameznega delavca: za boljši, veliko noč in novo leto pa je določen obvezen dvojni turnus dela. Določen je tudi 14 dnevni letni odmor, za dobo katerega mora delodajalec delavcu plačati osnovno plačo in draginjsko doklado. Draginjsko doklado se povisja za 50%.

Omenjeni sporazum je stopil v veljavo 10. t. m. in bo veljal do 31. maja 1947. V slučaju pa, da bi se plače industrijskih delavcev povečale za več kot 10%, tedaj se obvezujeta obe strani sporazumeti se ponovno pred potekom veljavnosti te nove mezdne pogodbe.

V petek je bil sklenjen sporazum glede zvišanja mezd v izmeri 55% na osnovno plačo in z drugimi ugodnostmi od 15. novembra 1946 dalje za nameščence obrtniških podjetij v tržaški pokrajini. Pogajanja so potekala med obrtniško zvezo in osrednjim odborom sindikalne enotnosti. Nova mezdna pogodba predvidev' poleg omenjenega zvišanja med drugim za moške nad 20 let starosti ostali industrijski delavci. Nekaj izjem je za učence in ženske.

Poleg plač so obravnavali tudi od-

pravno ter vključili za dobo po 1. januarju 1945 izredno doklado. Nadalje so sklenili, da s 1. januarjem 1947 lišajo obno dopusta na 12 delovnih dni. Glede bolnišnice za leto 1946 so poleg tega, kar so že priznali obrtniška podjetja, sklenili izplačilo vsote po starosti.

O vrtnarjih in cvetličarjih smo že večkrat pisali. Položaj teh delavcev, ki se namernečiji pri cvetličarskih podjetjih in privatnih vilah, je med vsem tukajšnjim delavstvom — lahko rečemo — najbolj neznošen in neurejen. Tekom 23 letnega fašističnega režima so bili cvetličarji in vrtnarji delavci brez vsakega začitja, brez vsake delovne pogodbe; bili so prepričani na milost in nemilost svojim gospodarjem, ki so jih temeljito izkoristili.

Proti slabim socialnim prilikam zgoraj navedenega delavstva se je pričeil bratovi Enotni sindikat kmetijske stroke že pred letom in pol. Še bolj kot pri drugih kategorijah je prišel do izraza odpor delodajalcev proti življenjskim pravicam cvetličarjev in vrtnarjev. O tem nas prepričuje že samo dejstvo, da so se pogajanja za novo delovno pogodbo zelo dolgo zavlačevala. Pogajanja so zelo počasi napredovala, vedno znova so bila prekinjena, a vse to samo

zaredi nepopustljivosti delodajalcev, ki se ne morejo sprijazniti z okolnostjo, da so časi fašizma minuli. Hoteli bi pač ohranili svoje stare položaje ter v tem namenu vztrajajo in se upirajo.

Po dolgi in težki pogajanjih je ES kmetijske stroke vendar uspeli. Dne 1. septembra 1946 je namreč stopil v veljavo novi mezdni sporazum, ki je določil za vrtnarje in cvetličarje plačo 4.600 lir mesečno in 125 lir dnevno za draginjsko doklado. S 1. oktobrom 1946 pa je bil došežen sporazum, da se osnovna plača povisja za 50%.

Določeno je bilo, da se 50% povisek osnovne plače izplača za mesec oktober in november. Za mesec december pa se ES kmetijske stroke k hotel vezati in to zaradi enostavnega razloga, ker je draginja stalno narasčala ter je bilo zaradi tega neumestno in proti delavskim interesom vezati se na daljšo dobo v teh nezvestnih časih. Delodajalci pa so se postavili na stališče, da so poslednji — 50% — povisek največ, kar lahko dajo in da se nahajajo v takih prilikah, da bodo morali prekriti vsako delovanje, ker se cvetličarji ne prodajajo. Lastniki vil pa so še bolj nevidni in brezumni. To dokazujejo z odpuščanjem vrtnarjev. Puščajo raje vrtnice neobdelane in zanemarjene, samo da bi obveljala njihova, da ne bi plačevali vrtnarjev po novem mezdnem sporazumu. V ilustracijo naj navedemo samo primer barona Pavla Ralija, ki je pred kratkim odpuštil iz službe svojega vrtnarja, z delom katerega je bil baron polnih 25 let nadšve zadovoljen.

25 let je bil baron zadovoljen z delom svojega vrtnarja, a ko ga ni hotel več imeti, ga je enostavno vr-

Cvetličarji, vrtnarji, brivci, lasuljarji in trgovski pomočniki Neomajno nadaljujejo borbo proti izkoriščanju

zaredi nepopustljivosti delodajalcev, ki se ne morejo sprijazniti z okolnostjo, da so časi fašizma minuli. Hoteli bi pač ohranili svoje stare položaje ter v tem namenu vztrajajo in se upirajo.

Po dolgi in težki pogajanjih je ES kmetijske stroke vendar uspeli. Dne 1. septembra 1946 je namreč stopil v veljavo novi mezdni sporazum, ki je določil za vrtnarje in cvetličarje plačo 4.600 lir mesečno in 125 lir dnevno za draginjsko doklado. S 1. oktobrom 1946 pa je bil došežen sporazum, da se osnovna plača povisja za 50%.

Določeno je bilo, da se 50% povisek osnovne plače izplača za mesec oktober in november. Za mesec december pa se ES kmetijske stroke k hotel vezati in to zaradi enostavnega razloga, ker je draginja stalno narasčala ter je bilo zaradi tega neumestno in proti delavskim interesom vezati se na daljšo dobo v teh nezvestnih časih. Delodajalci pa so se postavili na stališče, da so poslednji — 50% — povisek največ, kar lahko dajo in da se nahajajo v takih prilikah, da bodo morali prekriti vsako delovanje, ker se cvetličarji ne prodajajo. Lastniki vil pa so še bolj nevidni in brezumni. To dokazujejo z odpuščanjem vrtnarjev. Puščajo raje vrtnice neobdelane in zanemarjene, samo da bi obveljala njihova, da ne bi plačevali vrtnarjev po novem mezdnem sporazumu. V ilustracijo naj navedemo samo primer barona Pavla Ralija, ki je pred kratkim odpuštil iz službe svojega vrtnarja, z delom katerega je bil baron polnih 25 let nadšve zadovoljen.

25 let je bil baron zadovoljen z delom svojega vrtnarja, a ko ga ni hotel več imeti, ga je enostavno vr-

zaredi nepopustljivosti delodajalcev, ki se ne morejo sprijazniti z okolnostjo, da so časi fašizma minuli. Hoteli bi pač ohranili svoje stare položaje ter v tem namenu vztrajajo in se upirajo.

Po dolgi in težki pogajanjih je ES kmetijske stroke vendar uspeli. Dne 1. septembra 1946 je namreč stopil v veljavo novi mezdni sporazum, ki je določil za vrtnarje in cvetličarje plačo 4.600 lir mesečno in 125 lir dnevno za draginjsko doklado. S 1. oktobrom 1946 pa je bil došežen sporazum, da se osnovna plača povisja za 50%.

Določeno je bilo, da se 50% povisek osnovne plače izplača za mesec oktober in november. Za mesec december pa se ES kmetijske stroke k hotel vezati in to zaradi enostavnega razloga, ker je draginja stalno narasčala ter je bilo zaradi tega neumestno in proti delavskim interesom vezati se na daljšo dobo v teh nezvestnih časih. Delodajalci pa so se postavili na stališče, da so poslednji — 50% — povisek največ, kar lahko dajo in da se nahajajo v takih prilikah, da bodo morali prekriti vsako delovanje, ker se cvetličarji ne prodajajo. Lastniki vil pa so še bolj nevidni in brezumni. To dokazujejo z odpuščanjem vrtnarjev. Puščajo raje vrtnice neobdelane in zanemarjene, samo da bi obveljala njihova, da ne bi plačevali vrtnarjev po novem mezdnem sporazumu. V ilustracijo naj navedemo samo primer barona Pavla Ralija, ki je pred kratkim odpuštil iz službe svojega vrtnarja, z delom katerega je bil baron polnih 25 let nadšve zadovoljen.

25 let je bil baron zadovoljen z delom svojega vrtnarja, a ko ga ni hotel več imeti, ga je enostavno vr-

Četličarji, vrtnarji, brivci, lasuljarji in trgovski pomočniki

zaredi nepopustljivosti delodajalcev, ki se ne morejo sprijazniti z okolnostjo, da so časi fašizma minuli. Hoteli bi pač ohranili svoje stare položaje ter v tem namenu vztrajajo in se upirajo.

Po dolgi in težki pogajanjih je ES kmetijske stroke vendar uspeli. Dne 1. septembra 1946 je namreč stopil v veljavo novi mezdni sporazum, ki je določil za vrtnarje in cvetličarje plačo 4.600 lir mesečno in 125 lir dnevno za draginjsko doklado. S 1. oktobrom 1946 pa je bil došežen sporazum, da se osnovna plača povisja za 50%.

Določeno je bilo, da se 50% povisek osnovne plače izplača za mesec oktober in november. Za mesec december pa se ES kmetijske stroke k hotel vezati in to zaradi enostavnega razloga, ker je draginja stalno narasčala ter je bilo zaradi tega neumestno in proti delavskim interesom vezati se na daljšo dobo v teh nezvestnih časih. Delodajalci pa so se postavili na stališče, da so poslednji — 50% — povisek največ, kar lahko dajo in da se nahajajo v takih prilikah, da bodo morali prekriti vsako delovanje, ker se cvetličarji ne prodajajo. Lastniki vil pa so še bolj nevidni in brezumni. To dokazujejo z odpuščanjem vrtnarjev. Puščajo raje vrtnice neobdelane in zanemarjene, samo da bi obveljala njihova, da ne bi plačevali vrtnarjev po novem mezdnem sporazumu. V ilustracijo naj navedemo samo primer barona Pavla Ralija, ki je pred kratkim odpuštil iz službe svojega vrtnarja, z delom katerega je bil baron polnih 25 let nadšve zadovoljen.

25 let je bil baron zadovoljen z delom svojega vrtnarja, a ko ga ni hotel več imeti, ga je enostavno vr-

zaredi nepopustljivosti delodajalcev, ki se ne morejo sprijazniti z okolnostjo, da so časi fašizma minuli. Hoteli bi pač ohranili svoje stare položaje ter v tem namenu vztrajajo in se upirajo.

Po dolgi in težki pogajanjih je ES kmetijske stroke vendar uspeli. Dne 1. septembra 1946 je namreč stopil v veljavo novi mezdni sporazum, ki je določil za vrtnarje in cvetličarje plačo 4.600 lir mesečno in 125 lir dnevno za draginjsko doklado. S 1. oktobrom 1946 pa je bil došežen sporazum, da se osnovna plača povisja za 50%.

Določeno je bilo, da se 50% povisek osnovne plače izplača za mesec oktober in november. Za mesec december pa se ES kmetijske stroke k hotel vezati in to zaradi enostavnega razloga, ker je draginja stalno narasčala ter je bilo zaradi tega neumestno in proti delavskim interesom vezati se na daljšo dobo v teh nezvestnih časih. Delodajalci pa so se postavili na stališče, da so poslednji — 50% — povisek največ, kar lahko dajo in da se nahajajo v takih prilikah, da bodo morali prekriti vsako delovanje, ker se cvetličarji ne prodajajo. Lastniki vil pa so še bolj nevidni in brezumni. To dokazujejo z odpuščanjem vrtnarjev. Puščajo raje vrtnice neobdelane in zanemarjene, samo da bi obveljala njihova, da ne bi plačevali vrtnarjev po novem mezdnem sporazumu. V ilustracijo naj navedemo samo primer barona Pavla Ralija, ki je pred kratkim odpuštil iz službe svojega vrtnarja, z delom katerega je bil baron polnih 25 let nadšve zadovoljen.

25 let je bil baron zadovoljen z delom svojega vrtnarja, a ko ga ni hotel več imeti, ga je enostavno vr-

ANGLIJA

Uredba britanske vlade o preopedi uporabe električne energije je stopila dne 10. februarja v veljavo. Ass. Press poroča, da je ustavilo delo več kakor polovica celotne industrije v Veliki Britaniji, v led česar je ostalo brez posla preko 4 milijone delavcev. V industriji je nastal skoraj celoten zastoj. Ta odredba je prizadela 82% ozemlja Britanije z 22 milijoni ljudi. Število brezposelnih bo več milijonov

